

þau, er hann hyggst nú að upplýsa með vitnaskýrslum, hafa legið fyrir allt frá því 24. maí s.l. Þykir því ekki vera ástæða til að veita frekari frest til gagnaöflunar í máli þessu.

Því úrskurðast:

Umbeðinn frestur er ekki veittur.

Mánudaginn 15. október 1951.

Nr. 49/1949. **Ákærvaldið** (Lárus Fjeldsted)

gegn

Árna Björnssyni (Lárus Jóhannesson).

Setudómari próf. Ólafur Lárusson
í stað hrd. Gizurar Bergsteinssonar.

Full sönnun fyrir ólöglegri áfengissölu ekki fram komin.

Dómur Hæstaréttar.

Vitnin Unnar Sæmundur Sigurtryggvason og Sigurður Jónsson báru það í lögreglurétti Reykjavíkur hinn 16. marz 1948, að þau hefðu hinn 15. janúar s. á., kl. 0.15, keypt áfengisflösku af bifreiðarstjóranum í bifreiðinni R. 646, er þá hafi verið á Litlu bílastöðinni í Reykjavík. Bifreiðarstjóri þessarar bifreiðar var þá ákærði í þessu máli, og hefur hann lýst því, að enginn annar en hann hafi á þeim tíma verið með nefnda bifreið. Hins vegar hefur hann ákveðið mótmælt því, að hann hafi selt nefndum vitnum áfengi. Vitnin sáu ákærða í réttinum, og kvaðst Unnar Sæmundur þekkja hann fyrir sama mann, sem seldi honum og Sigurði áfengisflösku í umrætt skipti, en vitnið Sigurður kveðst halda, að um sama mann væri að ræða. Ekki var sú aðferð höfð að prófa, hvort vitnin gætu þekkt ákærða úr hópi manna. Vitnin eða að minnsta kosti annað þeirra, Unnar Sæmundur, hafði skýrt yfirlögregluþjóninum í Reykjavík frá áfengis kaupum þessum hinn 16. janúar 1948, en ekki var hafizt handa um rannsókn í málinu fyrr en hinn 16. marz s. á., er vitnin komu fyrir dóm,

eins og að framan getur. Gat dráttur þessi valdið því, að ákærða væri ekki unnt að koma fram vörnum, m. a. um það, hvar hann var staddur á þeim tíma, sem áfengiskaupin áttu að hafa gerzt. Eins og málinu er háttað, þykir viðurhlutamikið að telja fram komnar fullar sönnur fyrir sekt ákærða gegn eindreginni neitun hans. Verður því að sýkna hann af kröfum ákæruvaldsins í máli þessu og leggja allan sakarkostnað, bæði í héraði og fyrir Hæstarétti, á ríkissjóð, þar með talin málflutningslaun skipaðs sækjanda og verjanda fyrir Hæstarétti, kr. 500.00 til hvors.

Sækjandi málsins hefur lýst því, að dráttur sá, sem á málinu hefur orðið, stafi að mestu leyti af veikindaforföllum hans.

Dómsorð:

Ákærði, Árni Björnsson, á að vera sýkn af kröfum ákæruvaldsins í máli þessu.

Allur kostnaður sakarinnar, bæði í héraði og fyrir Hæstarétti, greiðist úr ríkissjóði, þar með talin málflutningslaun skipaðs sækjanda og verjanda í Hæstarétti, hæstaréttarlögmanna Lárusar Fjeldsteds og Lárusar Jóhannessonar, kr. 500.00 til hvors.

Dómur lögregluréttar Reykjavíkur 2. okt. 1948.

Ár 1940, laugardaginn 2. október, var í lögreglurétti Reykjavíkur, sem haldinn var í skrifstofu sakadómara af fulltrúa hans Einari Ingimundarsyni, kveðinn upp dómur í málinu nr. 6131/1948: Valdstjórnin gegn Árna Björnssyni, sem tekið var til dóms þann 16. f. m.

Málið er af valdstjórnarinnar hálfu höfðað gegn ákærða, Árna Björnssyni bifreiðarstjóra, Hraunteig 12 hér í bæ, fyrir brot gegn áfengislögum nr. 33 9. janúar 1935.

Ákærði er kominn yfir lögaldur sakamanna, fæddur 13. desember 1908 í Syðra-Tungukoti í Blöndudal, og hefur hann, svo vitað sé, sætt þessum kærnum og refsingum:

1945 20/5 Undir rannsókn fyrir meint áfengis- og bifreiðalagabrot. Sök sannaðist ekki.

1947 7/10 Sátt, 30 kr. sekt fyrir ljósleysi og ólæsilegt skrásetningamerki á bifreið.

Málavextir eru þeir, sem nú skal greina:

Aðfaranótt þess 15. janúar s.l., um kl. 12.15, fóru þeir Unnar Sæmundur

Sigurtryggvason verkamaður, Háteigsvegi 19 hér í bæ, og Sigurður Jónsson sundhallarvörður, Hringbraut 196, inn að Litlu-bílastöðinni hér í bæ og hittu þar ákærða, sem ekur bifreiðinni R. 646, og sat hann í bifreið sinni þar. Spurði Sigurður ákærða, hvort hann gæti selt þeim félagum 1 flösku af áfengi, og játaði ákærði því. Fór hann síðan út úr bifreið sinni opnaði geymsluhólf hennar að aftan og tók þaðan út 1 brennivinsflösku, sem Unnar Sæmundur tók við og greiddi með kr. 80.00 í viðurvist Sigurðar. Það, sem hér að framan er sagt, er samkvæmt samhljóða framburðum þeirra Sigurðar Jónssonar og Unnars Sæmundar Sigurtryggvasonar, sem báðir hafa sem vitni staðfest framburði sína með eiddi við rannsókn málsins. Báðir sáu þeir ákærða við réttarhöld í málinu, og kvaðst Unnar Sæmundur þekkja hann fyrir þann sama mann, sem seldi þeim umrædda brennivinsflösku, en Sigurður hélt, að svo væri.

Sjálfur hefur ákærði staðfastlega neitað, að hann hafi nokkurntíma framið áfengissölu, hvorki í þetta umrædda skipti né endranær.

Þess skal getið, að í lögregluskýrslu, sem Erlingur Pálsson yfirlögregluþjónn tók þann 16. janúar s.l. af tveimur mönnum, sem keyptu brennivinsflöskuna af ákærða aðfaranótt þess 15. sama mánaðar, segir, að Sigurbjörn Eiríksson verkamaður, Camp Knox E. 22 hér í bæ, hafi verið með Unnari Sæmundi, er hann greiddi ákærða flöskuna, en við lögregluréttarrannsókn málsins kom í ljós, að svo hafði ekki verið, heldur hafði Sigurður Jónsson verið viðstaddur, er hin óleyfilega áfengissala fór fram, eins og að framan segir.

Með eiddfestum framburðum þeirra Unnars Sæmundar Sigurtryggvasonar og Sigurðar Jónssonar verður þrátt fyrir neitun ákærða að telja nægilega sannað, að hann, ákærði, hafi framið óleyfilega áfengissölu aðfaranótt þess 15. janúar s.l., og hefur hann með því brotið 5. gr. áfengislaga nr. 33 9. janúar 1935. Þykir refsing hans samkvæmt 33. gr. sömu laga hæfilega ákveðin 1000 króna sekt til Menningarsjóðs, og komi varðhald í 25 daga í stað sektarinnar, verði hún ekki greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Ákærða ber að dæma til að greiða allan sakarkostnað, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Lárusar Jóhannessonar hrl., kr. 300.00.

Sá dráttur, sem orðið hefur á rekstri máls þessa, stafar af óvenjulegum önnum við embættið.

Dómsorð:

Ákærði, Árni Björnsson, greiði 1000 króna sekt til Menningarsjóðs, og komi varðhald í 25 daga í stað sektarinnar, verði hún ekki greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Ákærði greiði allan sakarkostnað, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Lárusar Jóhannessonar hrl., kr. 300.00.

Dómi þessum skal fullnægja með aðför að lögum.